

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ «ΒΕΣΤΙΑΣ»

Σειρά ἑκατὸν εἰκόνων, ἀριστουργημάτων τῆς
τέχνης, ἐκδοθεῖσα εἰς φυλλάδια. Ἔργον πρωτο-
φανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκτύπωσις ἐγένετο ἐν
Γερμανίᾳ.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Ἐξεδόθησαν καὶ τὰ δύο ὑπολειφθέντα φυλ-
λάδια 2 καὶ 3, τοῦ μέρους τούτου, τὰ τελευ-
ταῖα τῆς ὅλης σειρᾶς περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐπόμεναι εἰκόνες :

Φυλλάδιον 2. Τὸ δηνᾶριον. — Παναγία τοῦ Ραφαήλ
(δισέλ.). — Ὁ Χριστὸς φέρων τὸν σταυρόν. — Ἡ Ταφή. —
Ὁ μυστικὸς δεῖπνος (δισέλ.). — Μαγδαληνὴ μετανοοῦσα.

Φυλλάδιον 3. Ἡ ἀποκαθήλωσις (δισέλ.). — Γολγοθᾶς
(δισέλ.). — Ἀνάληψις τῆς Παναγίας (δισέλ.). — Ἡ Ἁγία
Καικηλία (δισέλ.).

Αἱ εἰκόνες αὗται σχεδὸν πᾶσαι πασιγνώστα
ἔργα τοῦ Ραφαήλ, τοῦ Ροῦβενς, τοῦ Λεονάρδου
δὰ Βίντση, τοῦ Μουρίλλιου καὶ ἄλλων ἐξόχων
καλλιτεχνῶν, οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχουν συστά-
σεως· εἰκονίζουσαι δὲ σκηνὰς ἐκ τοῦ Εὐαγγελ-
ίου ἢ ἐκ τῶν βίων ἁγίων εἶνε σαφέσταται καὶ
ἄνευ ἰδιαίτερας ἐρμηνείας.

Μετὰ τῶν φυλλαδίων τούτων ἐξεδόθη, μετὰ
τυπογραφικῆς ἐντελείας ἐφαμίλλου τοῦ ὅλου ἔργου,
καὶ τὸ ἐντυπον παράρτημα τὸ περιέχον πίνακα
τῶν περιεχομένων εἰκόνων ἐν τῇ ὅλῃ σειρᾷ μετὰ
βιογραφικῶν σημειώσεων περὶ τῶν ζωγράφων κλπ.

Τὸ παράρτημα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ 8 με-
γάλων σελίδων καὶ δίδεται δωρεὰν εἰς τοὺς
προπληρώσαντας ὁλόκληρον τὴν *Καλλιτεχνι-
κὴν Πίνακοθήκην*. Διὰ τοὺς λοιποὺς τιμᾶται
δρ. 2 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. χρ. 2 ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ.

Ἡ χρυσότευκτος θήκη ἥτις δύναται νὰ περι-
λάβῃ ὁλόκληρον τὸ ἔργον, καθιστῶσα αὐτὸ
λαμπρὸν κόσμημα αἰθούσης ἢ γραφείου τιμᾶται
μετὰ τοῦ παραρτήματος δρ. 6 ἐν Ἀθήναις, 8
ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, φρ. χρ. 8 ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ.

ΤΟ ΟΛΟΝ ΕΡΓΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΗΚΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΙΜΑΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΡ. 35 — ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΔΡ. 40
ΕΝ Τῇ ΑΛΛΟΔΑΠῇ ΦΡ. ΧΡ. 40

Ἀποστέλλεται ἐπιμελῶς συνσκευασμένη
καὶ ἀπηλλαγμένη ἐξόδων ἀποστολῆς εἰς τοὺς
προπληρώνοντας τὸ ἀντίτιμον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Αἱ *Ψυχώσεις*, μελέται ἰατρικαί, κοινωνιολογικαὶ καὶ
φιλοσοφικαὶ περὶ φρενοπαθειῶν ὑπὸ Σίμωνος Ἀποστολί-
δου ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Β.
Αὐλῆς Ν. Γ. Ἰγγλέση, 1889. 8ον σ. ΓΖ'—494. Τιμᾶται
δρ. 5. [Περὶ τοῦ σπουδαιότητος τούτου συγγράμματος, τοῦ
ἡμετέρου συνεργάτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκδοσις ἐθεωρήθη ὡς ἐπι-
στημονικὸν γεγονός ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν τύπου, πιθανῶς ἐν
μέλλοντι χρόνῳ καὶ ἀνευτέρου ἔλομεν ὁμιλήσῃ διὰ μακρῶν·
Σήμερον ἀρκούμεθα μόνον εἰς τὴν ἀναγραφὴν αὐτοῦ τοῦ προ-
λόγου τοῦ βιβλίου, ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς κάλλιον παντὸς ἄλλου
καθορίζει συνοπτικῶτα τὰ τοῦ πονήματος αὐτοῦ:

«Κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίω δεκαετηρίδα παρατηρεῖται
μέγα ἀληθῶς ρεῦμα καὶ συνωστισμὸς ἐρευνῶν πρὸς τὴν
χώραν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐπιζητούντων τὴν ἐκμε-
τάλλευσιν τῶν ἀνεξαντλήτων πλουσίων πόρων, οἵτινες ἐν-
υπάρχουσι κεκρυμμένοι εἰς τὰ ἔγκατα τοῦ ἐδάφους αὐτῆς.
Ὁ ἄνθρωπος εἶνε καὶ λέγεται ἄνθρωπος διὰ τοῦ ἐγκεφά-
λου· ὅθεν ἡ σπουδὴ τοῦ ὄργανου τούτου μετ' ὅλων τῶν
ὑψηλῶν καὶ θαυμασίων ἰδιοτήτων αὐτοῦ ἐπιβάλλεται καὶ
καθίσταται ἀπαραίτητος εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ γνω-
ρίσῃ ὅσον ἔνεστι ἀκριβέστερον τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν
ἄνθρωπον.

Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶνε ἡ θετικωτέρα καὶ ἡ λογικωτέρα· εἰς
ταύτην δὲ καθωδήγησε τὸ θετικὸν πνεῦμα, ὅπερ χαρακτη-
ρίζει τὸν αἰῶνα ἡμῶν. Ἐκ τῶν ταπεινῶν καὶ ἀπλῶν πρὸς
τὰ ὑψηλὰ καὶ σύνθετα καὶ οὐχὶ ἀντιστρόφως. Ὁ ὄργαν-
ισμὸς δὲν θεωρεῖται πλέον ὡς ἀπλή καὶ ἄχρηστος θήκη ἐμ-
περιέγουσα ἄϋλόν τινα πολυτιμον οὐσίαν, ἣν μόνον οἱ ὀπα-
δοὶ τῆς ἀφηρημένης ψυχολογίας καὶ τῆς σχολαστικῆς φιλο-
σοφίας ἔβλεπον καὶ περιέγραφον ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τοῦ ὄρ-
γανισμοῦ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς φαντασίας.

Εἰς τὴν ῥῆσιν τοῦ Ribot : « τοιοῦτος ὄργανισμὸς τοιαύτη
προσωπικότης », δύναται νὰ συνοψισθῇ ἡ νέα ὄψις, ὑφ' ἣν
ἐξετάζεται ὁ ἄνθρωπος. Πρὸς τούτους δὲ καὶ τοῦτο ἀκόμη
δίδει ἰδέαν τινὰ τῆς θέσεως, ἐν ᾗ σήμερον εὐρίσκεται ἡ
περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιστήμη : ὅτι δηλαδὴ ἡ φυσιογνωμία
τοῦ ἐγκεφάλου τείνει νὰ συγχωνεθῇ μετὰ τῆς ψυχολογίας.
Ἡδὲ δὲ ἡ φιλοσοφία ἤρρισε νὰ κατέρχεται ἀπὸ τῶν
ὑψηλῶν κορυφῶν τῆς νεφελώδους μεταφυσικῆς καὶ μετὰ
προσοχῆς νὰ ἀκολουθῇ καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ εὐθὺ τῆς δεοῦ
τῆς πειραματικῆς μεθόδου τῶν νεωτέρων ἐπιστημῶν.

Εἰς τὴν νέαν ταύτην ὄψιν τῶν πραγμάτων συνεβάλλοντο
πᾶσαι αἱ περὶ τῆς φύσεως ἐν γένει ἐπιστήμαι, συσσωρευ-
σασαί κολοσσαῖον ὀλίγον γεγονότων καὶ παρασχούσαι
ἄφθονα μέσα πρὸς ἀνάλυσιν καὶ ἐξέλεξιν καὶ ὅσον ἔνεστι
ὀρθοτέραν ἐρμηνείαν τῶν ὄντως θαυμασίων ἰδιοτήτων καὶ
φαινομένων, τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι χώραν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ
ἐγκεφάλῳ. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος λίαν ἀτελὴς ἢ καὶ οὐδόλως
θὰ ἐγνωρίζετο, εἰάν δὲν ἐξηράζετο καὶ ὑπὸ τὴν πάσχουσαν
ψυχολογικὴν αὐτοῦ ὄψιν· ἡ παθολογικὴ ψυχολογία ἀληθῶς
ἀποτελεῖ πολυτιμώτατον βοήθημα καὶ τὴν κλειδα, οὕτως
εἰπεῖν, δι' ἧς ἡμιοιοῦνται ὁ ὄργανισμὸς καὶ ἐπιτρέπεται
εἰς τὸν ὀφθαλμὸν νὰ ἴδῃ καὶ κατανοήσῃ πολλὰ μυστηριώδη
φαινόμενα τοῦ ψυχικοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐντεῦθεν ἠδὲν ἀνέκυψε νὰ προῖδῃ ὅτι τὸ αὐστηρὸς ἐπιστη-
μονικὸν ἔδαφος τῶν ἀμέσως εἰς τὴν ἰατρικὴν ἀναγομένων
ζητημάτων ἔμελλε νὰ εὐρυνθῇ καὶ ἐπεκταθῇ ὁλονὲν συμπε-
ριλαμβάνον καὶ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ὄψεως φαί-
νονται ὡς μὴ ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἰατρικῆς
ἐπιστήμης.

Τῶνδὲ ἡ παθολογικὴ ἰατρικὴ ψυχολογία σήμερον φέρει
εἰς φῶς γεγονότα καὶ ζητήματα κινούντα τὸ ἐνδιαφέρον καὶ
ἐφελκύνοντα ζωηρῶς τὴν προσοχὴν οὐ μόνον τοῦ ἰατρικοῦ
κόσμου, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐν γένει πεφωτισμένου κοινῷ
ἐξοκειωμένου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πρὸς ἐπιστημονικὰ
θέματα ἐν σχέσει πρὸς τὸ περίπλοκον πρόβλημα, ὅπερ πα-
ρουσιάζει ὁ ἠθικὸς καὶ πνευματικὸς ἄνθρωπος ὡς ἔπιον
καὶ ὡς ὄν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὁ ἀντίκτυπος τῶν ἐρευνῶν καὶ
περιγενομένων τῆς ἐπιστήμης σήμερον ἐγένετο λίαν ζωηρῶς
αἰσθητὸς εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης
γνώσεως.

Ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν τὸ πολὺ τῆς πεφωτισμένης τάξεως τῆς